

BISERIC'A SI SCOL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretiul abonamentului:

Pentru Austro-Ungari'a pe anu	5 fl.— cr.
" " 1/2 anu	2 " 50 "
Pentru Romani'a si strainetate pe anu	7 " — "
" " 1/2 "	3 " 50 "

Pretiul insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	4 fl. si mai sus 5 fl. w. a.
---	------------------------------

Corespondintele se se adreseze Redactiuni
dela „BISERIC'A si SCOL'A“ in Aradu, la
institutulu pedagogicu-teologicu, éra banii la
secretariatulu consistoriului romanu ortodoxu
din Aradu.

Monastirile orientale in Ungaria.

Monastirile orientale din Ungaria formeza obiectulu de controversa intre Romanii si Serbii ortodoxi din acésta tiéra. Serbii de facto stapanescu astazi töte monastirile, ér Romanii stau in dreptulu istorieu, fora a se impartasi de binefacerile institutelor monastiresci! Serbii le pretindu ca pre institute nationale serbesci! Dar cum se pote ca romanii, mosnenii vechi acestei patrie, romanii popului celu mai vechiu in crestinismu, romanii apostoliu increstinarei poporeloru conlocuitore, romanii din Ungaria se nu aiba nici unulu din cele a de astazi in institute crestinesci!

Ori cátu de vitrega e istoria pentru noi, ea totusi licuréza pucina lumina ici-colia si asupra trecutului nostru. Ea ni spune că Romanii erau organizati in ierarchia loru nationala inca dela cei d'antai secoli crestini, au avutu bisericiile loru nationale si mai tardi, candu spiritulu si necesitatile crestinismului au introdusu in viétia institutele monastiresci, ei inca nu au remas de curentulu acestui spiritu in crestinismu. Istoriculu magiaru Katona scrie că, Achtum, ducele Banatului, unu nepotu alui Claudiu, a radicatu o monastire orientala in cetatea Morisena, (astadi Cianadu) alu carei egumenu era totodata si episcopu orientalu, si că in resboiulu ce a purtau Stefanu, antainu rege ungurescu, cu Achtum, acesta tradatu de Cianadinu, a fostu invinsu, cetatea Morisena ocupata, ér episcopulu orientalu, impreuna cu toti calugarii sei, au fostu alungati din monastire, ocupandu-o acésta pe séma latinilor.

In Maramuresiu, in eparchia Muncaciului, Balitia Voda si Dragu Mestern, boeri romani, cu aprobarua Patriarchului Constantinopolei, Antoniu II, la anulu 1391 fundara Monastirea inchinata santului Michailu. Despre acésta atesta diplom'a de intarire data

la rugarea igumenului Ilariu, in anu 1494 de regale Ungariei Uladislau, care suna: Noi Uladislau, din mil'a lui Ddieu Regale Ungariei, Boemiei, etc. facemu cunoscetu prin acésta tuturor, celor ce se cuvine, că onoratulu si evlaviosulu frate Ilariu, igumenulu monastirei s. archangelu Michailu din Maramuresiu, marturisitoru de legea grecésca, venindu la fati'a Maiestatii Nóstre, ne-a aratatu si ne-a presentat noue o carte privilegiata, a Presantitului parinte Antoniu, festubui patriarchu alu cetatii Constantinopoliane, nouei Rome, si a tota lumea, scrisa pe pergamantu cu litere grecesci, si intarita cu pecetea sa cu plumbu ce e acatiatu, si cu acésta unu exemplariu tradusu din vorba in vorba in limb'a latina despre nisice drepturi si scutintie a le aceiasi biserici S. Michailu, date de acelui patriarchu, si insemnate si specificate mai josu in cuprinsulu aceluiasi exemplariu. Rugandu-ne pre Noi ca se binevoimur induratu a primi aceea carte patriarchala si töte cele cuprinse intr'ensa, a-o inof, si a-o intariti cu putere, pentru totudeuna, in favorea acelui frate Ilariu si a urmatorilor lui, si ai bisericei mai susu numite¹⁾. (Aci urmează cuprinsulu scrisórei patriarchale). „Asiadara Noi audiendu acésta rugatiune a pomenitului frate Ilariu, si primindu-o induratu; si vediendu că, supraseris'a carte a numitului patriarchu, nu e rasa nu e schimosita, si nu e stricata in nici o parte a sa, insiramu si inscriemus exemplariulu ei din vorba in acésta scrisóre a nostra asémenee privilegiata si o primimur si aparamu cu töte cele cuprinse intrensa, in cátu se vede că s'a datu dreptu si dupa lege, si incátu adeverulu vorbesce pentru densa, si inoindu-o intarimu cu putere pentru totudeuna in favórea aceleiasi monastiri S. Michailu arachangelulu si prin urmare in favórea fratelui Ilariu, si a tuturor urmatorilor lui, insa asia, ca acelui frate Ilariu si urmatorii lui se dea episcopului din Muncaci cuvenita cinstire, éra archiepiscopului din Transilvania celui de acum si celor viitori ca mai

¹⁾ Katona. Hist. crit. reg. Hung. t. I. 131.

mariloru sei se le arate cuvenita supunere si ascul-tare. Si intarimu acést'a prin puterea si marturi'a acestei carti a le Nóstre et . . .¹⁾

Din aceste fapte istorice, cu adeveratu nu pu-temu trage dreptulu absolutu alu ierarchiei romane la anumite monastiri, de-si chiar originea mona-stirei S. Georgiu de astadi, in anumite respecte s'ar pôte reduce pana la timpulu lui Achtum si S. Stefanu, daca vom socoti că Cianadinu facuse votulu de-a ridicâ o monastire in onórea S. Georgiu, dupa ce va invinge pre Achtum.²⁾ Sunt de ajunsu insa ca se constatamu prioritatea si sacrificiele romaniloru pentru institutele crestine in Ungaria. Romanii n'au primitu crestinismulu nici dela slavi nici dela unguri, ca se pôta imprumutâ dela ei institutiunile crestinesci. Din contra ungrui si slavii increstinati de romani, au imprumutatu dela ei toté institutiunile crestine.

Controversele nóstre cu Serbii, pentru monastiri, organisati ierarchicesce in Austria abia in primele decenie ale secolului optu-sprediece, in adeveru, sunt forte ciudate! Unu poporu ce-si parasoșce patria, de voie ori de frica, cercandu alta patria, este curiosu ca in nou'a patria, unde elu nu avuse nemicu propriu, dintr'o data se se faca stapanu de toté institutiunile sociale si bisericesci, si asia dicandu se secere unde n'a semenatu si se adune unde n'a pusu. Acést'a este atitudinea Serbiloru venetici facia cu noi romanii, mosnenii acestei patrie!

Serbii, refugiati de spaim'a turciloru, noi ii-am primitu la caminele nóstre, si ca la poporu ortodocsu; li-am datu locu in bisericile nóstre, pentru a se inchiná lui Ddieu. Câci nime nu va crede că coloniele lui Cernovici vor fi adusu cu sine din Serbia temple si stabilimentele religiose! Noi ii-am primitu ca pre nisces ospeti crestini dupre spiritulu crestinismului, si ei se facu stapanii nostri apasatori in contra spiritului crestinismului. Noi li-am datu locu in stabilimentele nóstre religiose si ei le pretindu de proprietatea loru nationala. O! unu astfelu de poporu, lase, nu provóce la ortodoxia, nu dica că e ortodoxu!

De parte de-a contestá partea de meritu, ce se cuvine ierarchiei serbesci pentru regularea si organizarea monastiriloru, contestamu insa că monastirile ar constitui proprietate nationala eschisivu serbescu. Serbii nu voru puté nici candu ignorá, că romanii ortodoxi aprópe unu secolu si jumataate au statu sub ierarchia bisericei loru si că intretienerea bisericiloru si a stabilimentelor religiose, s'a facutu din partea crestiniloru in comunu ca si in toté bisericile orientale; prin urmare, romanii inca au versatu averile loru pentru scopurile religiose, si in specialu pentru intretienerea bisericiloru si a monastiriloru! Impregiurarea acést'a, nu se pôte trage la indoiéla, si Serbii trebuie se ni restitue ce e alu nostru, noi nu pretindemu ce e alu loru!

¹⁾ Istoria bis. A. Siaguna t. II. pag. 89.

²⁾ Istoria Rom. de P. Maior, p. 155.

Despre scóla in genere, si despre ea crestina ortodoxa in specie.

(Continuare.)

6. *La israeliti* educatiunea pe timpulu caldeului Aramul si urmatorii lui, *Isacu si Jacobu*, a fostu sub grigea parintelui familiei, care purta nume de patriarchu. In dela mutarea loru in Egiptu si scoterea de acolo prin Moisie, a devenit in man'a preotiloru. Moisie, crescutu in curtea imperatului Faraon, a fostu forte initiatus in sciintia si magia preotiloru Egipcieni, ce se pôte vedea din cele 10 minuni prin care a eliberatu pre Israeliti, si tosiagulu seu, pentru care a fostu in mare onore si veneratiune la Faraon: "Si Moisie era stimatu ca omu forte mare in pamentul Egiptului, inaintea servitorilor lui Faraon, si inaintea ochiloru poporului."¹⁾ Elu scotiendu din robi'a Egipciului pe consangenii sei, si aducandu-i in pamentul promisiunei Canaan, nu a pututu se nu aduca cu sine de acolo o par mare din cunoisciintele, sciintiele si moravurile Egipciiloru, cu deosebire puterea preotiesca, si a-o transplantâ acésti in noulu regatu fundatul de elu, supunendu grigiei preotiloru educatiunea religiosa morală a poporului si alte lucuri civile; ba puterea loru o-a aradicatu si la mai mare gradu si valore decât cum era in Egiptu. Ca se nu prejudice nimica puterei preotiloru nici nu a alesu imperatul pamentescu, ci pe Domnulu Dumnedieu *Jehova* din ceriu la privitu de atare; pentru acést'a regatulu Israelitiloru s'numitu „Regatulu Regelui *Jehova*“ (*theoeratismu*) si israelitii colonii accluiasi regatu. „Alu meu este pamentul, voi sunteti la mine numai straini si incilini ai mei.“ Apoi legile credintei si educatiunei le-au combinat cu legile civile si politice, sub acelasi nume a credintei, per trucă dela Dumnedieu au fostu date si ordinate. Cu esecu tarea loru a-insarcuatu pe preoti si anume pe preotul celu mai mare, care era representantele si vicariulu Regelui *Jehova*, atât in cele eclesiastice cătu si in cele civile, demandandu Moisie prin *Jehova*, „Ca pe judecatori se nu defaime, si pe principalele poporului teu se nu-lu vorbeste de reu.“²⁾

Cumca aci prin judecatori si principe se intieleg preotii, cu preotulu celu mare infrunte, invederéza din respunsulu santului Apostolu Pavelu, catra Archiereulu Anna in care ilu infrunta pentru că poruncise a-lu bate prescurta, dar apoi facandu-se atentu, dise: „Nu amu sciutu fratiloru, că este Archiereu, căci este scrisu, pe mai mare poporului teu, se nu-lu graesci de reu“.³⁾ Acést'a se pote eruá si din alte locuri a santei scripturi, si mai vertosu din acele locuri unde este vorba de functiunea preotului celu mare Aronu, despre care se afla scrisu „Si Archiereulu este mai mare intre fratii sei, preste acaruia capu s'au intonatul oleulu ungerei — si vei face si peptariulu judecatii si se pôrte Aronu numele filoru lui Israile, pe acelu peptariu alu judecatii, si vei pune in peptoralulu judecatii Urimu si Tumimu, care se fie de asupra inimii lui Aronu, si asia Aronu va purta neincetatu judecat'a filoru lui Israile pre inima sa, inaintea lui *Jehova*“.⁴⁾

De unde *Jehova* a numitul regatulu seu ebraicu „regatul sacerdotului seu preotiesc“: Si-mi veti fi mie impriu sacerdotale si natiune santa⁵⁾. „Era voi sunta neamu alesu, preotie regala, natiune santa, si poporu desebitul⁶⁾. „Si ne-au facutu Regi si preoti lui Dumnedie

¹⁾ Esire cap. XI. v. 3.

²⁾ Leviti cap. 25. v. 23.

³⁾ Esire cap. 22. v. 28.

⁴⁾ Fapt. apost. cap. 23. v. 45.

⁵⁾ Esire cap. 21. v. 10. — cap. 27. v. 15. 29. si 30.

⁶⁾ II. lege cap. 17. v. 8.

⁷⁾ L. Petru cap. 2. v. 9.

„si tatalui seu“. ¹⁾ Va se dica: Imperati'a evreésca a fostu preotiesca (Clerocratismu).

Puterea preotilor in Israile n'a scadiutu neci pe timpul judecatorilor *Amazocu, Samgar, Tola, Iair, Ebzan, Elonu, Abdon, Otoniel, Aodu, Baracu, Gedeon, Jefte, si Samsonu*, caci si intre acestia a dusu presidiul preotului celu mare, cum au fostu *Eli si Samuilu*; ba inca nici atunci, candu sub profetul Samuilu Israelitii revoltara in contra lui Jehova, ori in contra preotilor lui, cerendu si ei imperatu ca si alte natiuni: „Nu! ci imparatu se fie „asupra nostra, ca si noi se simu ca tote natunile, si im-“peratulu nostru se ne judece, si se esa inaintea nostra se „conduca resbelele nostre“.²⁾ Puterea preotilor in Israile n'a scadiutu neci pre timpulu Imperatilor cari se socoteau de unu ce secundariu, si erau subordinati potestatiei preotiesci, ca unei potestati primare. Dela imperati se putea face apelata la preotulu celu mare; diferintia era numai personala, adeca alta era person'a preotului si alta persón'a imperatului, dar in esentia nu era nici o diferintia, caci aceste ambele erau contrase in aceasi putere preotiesca. Imperatii evresci se priviau pe sine mai multu din punctu de vedere preotiescu, decat luemeanu. Tote lucrurile si faptele loru erau asia intocmita, ca din ele se apara mai multu spiritu bisericescu si religionariu decatul civilu. Acésta se poate vedé din scrisorile imperatilor *Davidu si Solomonu*, cela scriindu psalteria, seu cantarile, acesta pildele, intieptiunea si cantarea cantariloru, care nu le poate cete omulu ca se nu admire intr'ensele, sciintiele si invetiaturile cele religiose-morale. Preotii la evrei cu sciintia loru si-au eluptat fórtate mare stima si onore. Ei si anume preotulu seu Archiereulu celu mare ducea presidiulu in *Sinedrion*, seu sfatulu tieriei, care era asemenea *Areopagului* grecescu, si *Senatului* Romanu; cum sunt parlamentele nostre de astazi.

Daca in manele preotiloru a fostu potestatea civila, de sine se intielege, caci si educatiunea poporala inca era in grigea loru. Ei dupa sciintia loru se numiau invetitori si carturari, era dupa profesiune se numiau invetatori seu *Rabbi*. Cumca in man'a loru a fostu sciintiele si educatiunea se vede si de la evangelistulu Luca „Era pruncu crescea si se intarea cu duhulu, umplanduse de intieptiune, si harulu lui Dumnedieu era preste densulu, si candu a fostu elu de 12 ani, sunindu-se ei la Ierusalimu „a remasu prunculu in Ierusalimu, si cautandulu dupa 3 „dile l'au afflatu in templu, siediendu in midialoculu dascaliloru, ascultandu si intrebandu, si se mirau toti cei celu „audian, de priceperea si respunsurile lui“.³⁾ Din loculu acesta, si unde se dice „si Isusu era supunanduse loru, si spori in intieptiune, in etate, si haru la Dumnedieu si la ómeni“⁴⁾ se intielege umblarea Domnului nostru Isusu Christosu ca omu la scol'a preotiloru acestor'a, cari dupa sciintia loru se numiau dascali si invetatori, *docens Rabbi*. Asemenea si candu se dice caci dela 12 ani pana la 30 a fostu sub ascultarea parintiloru nu se poate intielege alta decat umblarea lui Isusu la scol'a preotiloru din Persia, Caldea, si Egipetul „Si s'a aratat stea la resarit“ „si éta „Magii dela rasarit u venit u Ierusalimu“⁵⁾ Alegorice se intielege pe langa misiunea lui divina, sciintia, care mai tardiu a invetiatu Isusu dela acesti preoti. Asemenea si in cuvintele „caci angerulu Domnului s'a aratat lui Iosifu in visu, dicandu: scolate si ia prunculu si pe mum'a lui si fugi in Egipet, si fi acolo pana iti voiu dice tie; si au fostu acolo pana la mórtea lui Irodu, ca se imprimésca ce sa disu prin profetulu: din Egipet amu chiematu fiulu meu“⁶⁾ nu se intielege simplu numai fug'a lui Isusu in Egipet, ci fora indoieala alegorice si umblarea lui la scol'a

preotiloru de acolo, si poate chiaru pentru acésta se dice: „caci din Egipet am chiematu pe fiulu meu.“

Cumca Isusu Christosu ca omu a trebuitu se umble la scola e afora de tota indoieala! Densulu a fostu nunumai Dumnedieu ci si omu, si pe langa fiulu lui Dumnedieu, a fostu si fiulu lui Avramu si fiulu omului. Ca omu elu a flamanditu, insetatu, a dormit, s'a spaimantatu, temutu si altele comune noua omeniloru; prin urmare si la scola a potutu umbla, caci a umbla la scola nu e strainu, ci comunu omeniloru, numai catu invietetur'a sa omenescă, din reportul seu cu Dumnedieirea a fostu mai presusu de tote, mai pre susu de mintea omenescă si scientia tuturor preotiloru din anticitatea pagana: „Si se mirau poporele de invictiatur'a lui, caci elu invetiá ca celu ce are putere; era nu „ca carturarii“⁷⁾ „Si se spaimantau toti de invictiatur'a lui, caci era invetandu pe ei ca celu ce are stapanire era nu ca carturarii“. ⁸⁾ „Nici odata n'a grauit omu, ca acestu omu“. ⁹⁾

7. *La Greci*. Grecii an imprumutatu cultur'a loru nationala dela Egiptieni si pucinu dela Feniciani, cu 2000 de ani inainte de Christosu. Se crede caci o colonie Egiptiana a invinsu si cucerit Grecia, o au inpopulat si au plantat in ea datinile Egiptiene. *Titanii* cei vestiti, *Saturnu, Jupiter, Mercuriu, Vulcanu, Neptun, Pluto, Bach, Mars* si alti au fostu totu atatia conducatori ai acestei colonii, si au fundat mai multe cetati. Pe la anulu 1582. inainte de Christosu, unu Egiptianu cu numele *Cecrops* a descalecatu in Grecia, s'a logodit cu fica regelui *Aeteus*, caruia i-a si urmatu in domnie. Acesta a edificat cetatea *Athina*, care dela densulu s'a numit si *Cecropia*. Elu a chemat pe poporele cele selbatice a Greciei la o vietă sociala; li-au datu religia, a intemeatu casatoria, ii-a invetiatu lucrarea pamantului; a adus legi politicesci, si a fundat Areopagul pentru administrarea justitiei si conducerea afacerilor politico-civile. Egiptianul Danaus, regele din *Argos*, a adus din Egiptul in Grecia lucrarea pamantului, intrebuintarea maestriilor si artilor frumose. *Fenicianul Cadmus*, s'a asediatu in *Beotia*, a cucerit cu locuitoari Feniciani cetatea *Theba*, care dela densulu se numesce si *Cadmea*. Acesta a invetiatu pe greci la sedirea si lucrarea viiloru, la versarea metalurilor, si la lucrarea pamantului; elu a fostu celu de antaiu care a invetiatu pre Greci artea scrierii.

Acésta colonie si ómeni descendinti din Egiptu, nu au pututu ca in patri'a noua, infiintata de densii se nu aduca datinile si moravurile de acasa, deosebitu, puterea si antaietatesa preotiesca, si a supune grigei loru educatiunea poporului tieranu. Capistea si oracululu zeului *Apollo* (soarelui) din *Delfosu*, si a lui *Jupiter* din *Dodona in Tessalia*, renumite in tota anticitatea, nu se potu accepta in sensu angustu numai de temple si oracule simple ci de scoli renumite, pentru aceea era si scrisu pre densele „cunoste-te pre tine insuti“, adeca invetia; si candu se dice, caci de pretutindenea veniau in anticitate la aceste oracule pentru a cere sfatu, si a cercata ventiorulu, trebue intielesu caci veniau, pentru a invetiá si a se perfectiona in aceste scoli, in care dupa parerea nostra se predá studiulu theologicu, politicu, astronomicu, dreptulu privatu si publicu precum si doctoria seu medicina, si era asemenea universitatiloru timpului nostru. Din aceste scoli au esituit renumitii medicinisti din anticitate *Esculapiu si Prometeu*.

Regii Greciei aveau pucina putere preste supusii sei, dara trebuia se-ii apere si se se ingrigescă despre educatiunea loru religiosa morală. Religi'a se privia de a statui, si era nedespartita de puterea civila; pentru aceea toti zei loru, inca si dieiti'a *Venus* se depingeau armati, si intiuia,

¹⁾ Apoca. I. v. 6. Rom. cap. 7. 14.

²⁾ I. Samuil. cap. 8. v. 20.

³⁾ Cap. 2. v. 40—48.

⁴⁾ Ib. v. 51. 52.

⁵⁾ Math. cap. 2. v. 1.

⁶⁾ Math. 2. 16.

⁷⁾ Math. cap. 7. v. 28.

⁸⁾ Marc. cap. 1. v. 22.

⁹⁾ Ioann. 7. v. 46.

că credintă se deosebea ajutoriu trebilor politicesci. *Erecteus* regele Athinenilor s-a încercat să separe puterea preoțiească de cea civilă și a lăsat-o în urmă. Grecii nimici nu începeau să ceră sfatul preotilor lor.

Teologia preoților greci despre crearea lumii și guvernarea ei de către zei, nu este cu multă mai cunoscută decât se mai amintim acă despre ea în mai de taină. *Omer*, *Isiodu* și *Orfeu* au fostu teologii lor ai căi mai însemnatii. *Omeru* învăță că *Iupiter* e cel mai mare zeu, care poruncesc tuturor Zeilor. *Isiodu* în Teogonia să amintește despre caotele urdirii lumii. *Orfeu* a învățat o teologie mai înaltă, și el își susține nisice poeme foarte alese, care le ar fi facutu elu pentru Dumnezeu. *Proclus* aduce din tresele urmatore poema: „Totu ce este, totu ce a fostu, totu ce va fi, era din începutu în poală cea roditorie a lui Iupiter cuprinse la olalta. Iupiter este celu d'antaiu și celu de pe urma, începutulu, dela elu purcede totu flintele și altele.“ Ori cine peccau în contra învățăturii acestia său o interpretează contrariu cu credintă patriei, și nu admitea că intemplerile naturei sunt lucrurile zeilor primiți în metodologia Grecoilor, unul ca acela, de locu era datu în judecata și condamnat la moarte, său căută se-si mantuiesca viața cu fugă; Asia a patit filosoful *Anasagora*, fiind că a demuștrat flința cea înaltă Dumnezească din ratiune, și credea într-o flință mai înaltă, a combatutu credintă cea desiderată despre natura Zeilor, a fostu trasu în judecata ca unu hulitoru de Dumnezeu, și insusi *Pericles* învățăcelul său și presedintele tribunalului, indoinduse de alu putea mantui, l'a sfatuitu se scape cu fugă, ce a și facutu, fugindu din *Athena* în *Lampsacu*. Asia au patit toti scolarii acestui filosof mare, precum *Protagoras*, care au fostu exilati din *Athena*, și *Aspasia*, din Miletu, o femeie intelectuală și ageră la minte, pe care o iubia *Pericle* și o luase de sotie; de ea avea mare respectu și *Socrates*, că au fostu scolarii și învățăcelul ei; ea acuzauduse de necredincioasa fată cu zeii, a fostu dată în judecata, și numai elocintă cea frumoasă și cuceritoare, și lacrimile lui Pericle, au fostu în stare de a-o mantui. Înse *Socrates*, celu mai mare dintre filozofi, și după *Cicero*, primul între moratori, carele a adusu învățătură pre pămentu, și o-a respanditu prin cetate, sate și case nu a fostu Asia norocoșu; pentru că elu credea în unu singuru Dumnezeu, pe carele ilu onoră cu pietate de înință, fusese acuzațu că strica tinerimea învățându despre Dumnezei noi și straini, apoi trasu înaintea tribunalului și condamnat la moarte prin veninu. Ce a dreptu, elu putea scăpa, ori prin recumpărare cu banii, ori prin fugă; căci ambele le oferise probabil amicii sei, însă nu a vrutu, cu atâtă firmitate și convingere a remasă elu în învățătură și credintă sa.

Ba nu numai preotii, ci și preutele aveau mare influență la greci cu privire la educație și la judecătorie. Această se poate vedea numai la Oraculu din *Delfos*, pe acârui tribuna siedea o preutesă educatrice și judecătoare ca *Pitia*, ei și din procesulu lui *Alcibiades*, care acuza de defaimatoru de lege și trasu înaintea *Areopagului*, dar ne reprezentanduse, ci fugindu în *Sparta*, a fostu osândit la moarte, și s'a cerutu ca preotii se aduca asupra lui blasfemu; înse o preutesă cu numele *Theano* nu a voită să-lu deea anathemei. „Eu sum o preutesă, dice ea, ca se binecuvîntezu să se nu blasphem.“ Si candu a capătat elu libertate de a se reintroduce în patrie, preotii au fostu recercatii se aradice blasphemului de asupra lui și unul dintre ei a disu cu multă bunavointă: „Noi nu l'am blasphematu de nu va fi gresită republicei.“ Din totu acestea se vede apriatul influență preoților său bisericei asupra educației și legislației în Grecia.

(Va urmă)

Ioanu Damsia,
parochu și ases. consil.

La istoria miscarilor nationale în Banatu.

(Finea).

Prea Grătisoa Maiestate! Chiaru precum ne e de persecutata și nedreptatita limbă și naționalitatea și brava intelegerintă în sferele oficiale ale vieții publice pretotindeni, chiaru în asemenea măsură nu se periclită esistența și nu se amenintă venitorulu prin anarchia cea infricosă, carea de la a. 1861 încocă grăsăză în școalele noastre populare, decandu adica acele prin o combinăriune rafinată a contrarilor nostri, devenira mai antaiu sub arbitriu influența a deregulatorilor politici, er apoi prin intimatul consiliului regesc locuțiește din 15 Ianuarie 1862 sub directiunea clerului și hierarchiei serbesci, o directiune desvoltarei și prosperării noastre naționale — diutru 'nceput din principiu cu totul contraria!

Maiestate! Mosiulu M. Tale de glorioasă memorie imperatulu Franciscu I, convingându-se despre ticaloșa stare a școalelor populare de confesiunea ortodoxă din Ungaria sub directiunea hierarchiei gr. or., în anul 1812 a organizat și a introdusu anumite autoritati civile pentru școle, custodie dintr-un inspector supremu și din 6 directori distriptuali; aceșta sistema a custodat pana la 1848, er de atunci se intruduseseră prin guvernulu M. Tale c. regescile inspecțiorate, mai târziu c. regescile consiliare scolare, cari pana la desfășuirea loru în urmă prea înalte diplome din 20 Opt. 1860 funcționara cu unu rezultat fortă salutar, încătu totu ce se mai află astăzi îci côle buni și înbucurătoru prin școalele noastre populare, sunt numai încă urmele remasă de activitatea acelei preagrătioase instituții a M. Tale. — Minunatul lucru, Maiestate, și în aceasta privință, că precandu după emanarea prea înaltei diplome din 20 Opt. 1860 auctoritatile publice și dicasteriile asediate de M. Ta se întreceau a restituî tōte, căte se tinereau de interesulu magiarismului, la stare din anul 1848 — totu atunci instituțiile școalelor noastre populare nu mai le-au derimat, fora însă ca se le fia și restituî încă în starea loru de pana la 1848, — o impregiurare, din carea nu potem se conchidem, decătu era-si la o nepăsare principale de noi și interesele noastre vitale!

De atunci, Maiestate, decandu consiliului r. locuțiește din Bud'a i-a placutu a supune școalele și instrucția noastră populare direcției și supraveghierei clerului, școalele și instrucția noastră populară alergă cu pasi rapedi spre totală decadă!

Maiestate! E de comunu cunoscutul lucru, că marii bisericei noastre ortodoxe în Banat precum și organele loru consultative și administrative sunt parte a unei mari de naționalitate serbescă și spre tōta intelegerie influenței serbesci chiaru de după sistemă și regulamentele custodiei supuse, er interesulu și naționale și bisericești și personale alu mai marilor bisericei serbesci dintru 'nceput a fostu, și pana adi e, incontră desvoltarei românilui îndreptat. Mesurele clerului serbescu faciau școalele și învățătorii nostri populare au scandalisat toți poporul nostru și au scarbitu adunca sufletele intelegerii române! Acestu cleru a 'nceput pre facia o luptă nemerică întră perfectionare limbei și literaturii noastre; a scosu literele noastre cele române cu violență de pe scole și a introdusu cele slavice, a maltractat și vecasat pre învățători, numai ca se-i constringă și parasi metodele celu bunu ce-lu intruduseseră în tempul asiă numitului absolutismu guvernulu M. Tale; ba a suspendat și strămutat pre mulți la statuni mai rele, numai pentru că cutediasera ei a se folosi de cuvinte și litere române în locu celor slave!

Maiestate! Nu voim se-Ti amaruim înimă partea cu inspirarea aice de multele casuri concrete scandale

tose, ci ne marginim, incătu pentru incompatibilitatea oficiului de direptiune scolare la noi cu clerulu si preste totu eu ierarhi'a serbescă, a provocă la reportulu fostului consiliariu romanu de scole din Banatul Temisianu din 29 Opt. 1859, substernutu din oficiu fostului atunci c. r. Ministeriu de cultu, unde a si aflatu deplina respectare; er incătu pentru fapticele patimiri a le scóelor nóstre sub direptiunea clerului serbescu ne provocam cu umilintia la representatiunea oficiale, facuta in acésta privintia sub 26 Sept. 1862 din partea fostului atunci administratoriu alu Carasiului catra consiliulu locutieninte din Bud'a, carea insa pana acumu — precătu scimu noi — nu a avutu nici una resultatu.

Nu mai pucine si mai mice sunt persecutiunile si suferintele nóstre prin biserice din partea episcopilor serbesci si a organeloru loru. Amu atinsu mai susu cu tóta umilintia intemplarea din biserica stlui Georgiu din suburbiiu „Fabrica“ alu Temisiórei; avem numai a adauge, ca in urm'a acelei episcopulu serbescu alu Temisiórei si cu consistoriulu seu a decretatu total'a eschidere a Romanilor din acea biserica, dintru ai carei creditiosi fi ei facu patru parti din cinci. Totu asemenea sörte ajunse acumu de curendu si pre Romanii din opidulu Ciacov'a, unde de si Romanii facu asemenea patru parti din cinci ai poporatiunei ortodocsa totusi limb'a loru se afla in periculu de a fi cu totulu scósa din biserica loru, — si tóte aceste in favorea unei neinsemnate, dar decătra ordinariate precum si decătra autoritatile politice cu tóta poterea protejate minoritati serbesci!

Maiestate! Din tóte aceste multe si feluri de nedreptatiri si apesari natiunali noi Romanii din Banatu nu pot temu, decătu de nou se ne convingemu, că barbatii de statu magiari, pre cari gratia M. Tale i-a chiamatu a guvernátier'a Unguresca, ori-cătu se fia ei altmintera de intelepti si loiali, pentru recunoscerea si respectarea drepturilor si intereselor nóstre natiunali si limbistice, si preste totu pentru promovarea desvoltarei si prosperitateli nóstre nice au inima nici pricepere, ba nici mecaru cuvenitulu respectu de prea inaltele ordinatiuni emanate in acésta privintia.

Prea Gratiósa Maiestate! Poporulu de natiunalitate romana din Banatu, adica din cele trei comitate Temisiu, Torontalu si Carasiu, formandu elu facia cu tóte cele alalte poporatiuni absolut'a majoritate in acestu tienetu, si posiedendu elu pretotindeni, anume si in Torontalu si Temisiu, avere nemisicatória destulu de frumósa, nu numai dà din aceste parti celu mai mare contingentu de recruti armatei M. Tale, dar si la lucrarile si sarcinile publice si la contributiune elu concurge cu o parte forte insemnata, spre tóta intemplarea multu mai insemnata decătu cei vreo 50,000 de magiari si vreo 150,000 de Serbi din comitatele Torontalu si Temisiu; afara de acésta, Maiestate, poporulu romanu din Banatu in creditia si alipire cătra prea inaltulu tronu alu Austriei si in sacrificiele aduse pentru patri'a si dinasti'a comuna inca nu s'a lasatu a fi intrecutu prin nici un'a alt'a natiune colocitoria vreodata: cu tóte acestea, Maiestate, elu, poporulu romanu, in aceste parti, in patri'a sa strabuna, pentru carea fii lui de mii de ori si au versat sangele, e in tóta privintia celu mai asupritu si negrigitu; elu — prin nescari minoritati (cumu se vede) anume consperate incontr'a desvoltarei si prosperarei lui — e apesatu si persecutatu in scola si biserica sa; elu e nedreptatitu si ignoratu in oficie si pre la dicasterie de susu pana diosu — ca nici unu altu poporu in marea Austria; limb'a si natiunalitatea lui se dospoiu prin organele M. Tale pro facia de tóta vieti'a si valórea publica, incontr'a toturor chiaru, respicatu, seriosu, si serbatoresc pronunciatelor intentiuni si dispusetiuni ale M. Tale; fii lui cei onesti, loiali si binecalificati se postpunu regulatu si se umisesc nespusu prin redicarea renegatilor!!

Dar, Maiestate, aceste multiplice nedreptatiri si inplari natiunali nice ca sunt inca tóte asupririle poporului romanu, ci elu de la ur'a si patim'a natiunale a contrarilor sei mai are o multime de suferintie chiaru si in causele sale de dreptu privatu, ale carorù specialisare insa aice nu aflamu cu cale si de lipsa a-o intreprinde, intielegendu-se si asiá din natur'a lucrului de sine, ca dusimani'a natiunale, unde ea susta odata, nu se marginosce si nu se pote margini a-si versá foculu patimei sale numai asupr'a limbbei si natiunalitateli si bisericei si scólei poporului dusimanitu, ci — precum persecuta ea pre fii cei culti ai poporului in sferele vietiei publice, chiaru asia nu crutia ea pre fii de rondu ai poporului — ori unde are ocasiune a se intalni ea cu ei!

Maiestate! Daca noi pentru tóte mai susu adusele apesari si nedreptatiri nu anectaramu aici in tipu de documente acte oficiose formalii, caus'a e, caci, facundu-se acele tóte pre facia si fiendu ele chiaru si de dupa fóiele publice cu totulu notorie, amu aflatu ori-ce mai departe documentare cu totulu de prisosu; cu tóte aceste la unu casu de lipsa suntemu parati prin intieleginti'a nosta si inseparatul a le documenta.

Deci, Maiestate, in astfelu de impregiurari triste, de desperatul triste, — intr' adeveru ne stă mintea pre locu, candu e ca se ne formulamu cererea si se atingemu modalitatea, prin carea ni s'aru poté vindecá radical minte atâta plague dorerose; pentru ca, Maiestate, cunoscutu ne este, ca cercetarea si delaturarea acestor plaje ale nóstre — dupa ordine-ar fi se se faca prin midiulocirea chiaru a celor organe, pre cari noi dupa experienti'a nosta cauta se le tienemu de autoriele acelora, si asiadara cu totulu de neplecate si necalificate spre efectuarea unei adeverate vindecari.

Dereptu acea, Maiestate, noi cu genunchii plecati Te rogamu, ca cercetandu si constatandu prin organe precătu se pote de desinteresate si nepartiali adeverulu si realitatea planșorilor nóstre, se Te induri prea gratiosu M. Ta de adreptulu a demandá:

1.) ca dreptulu limbbei nóstre, amesuratu principiului de egala indreptatire si respicateloru prea inalte resolutiuni emanate in acésta privintia, neciuntatu si nemisticatatu se se realizeze si observeze cu tóta stricteti'a prin tóte organele respetive, éra misticatorii si temerarii ciuntatori ai acestui dreptu se se traga la respundere si se se pedepsesca esemplarminte, satisfacandu-se prea inaltei parole pronunciate in pasagiulu finalu alu prea inaltului autografu alu 20. din 20 Opt. 1860.

2.) ca spre representarea si aperarea intereselor de totu felulu ale numerósei si prea fidelei poporatiuni romane, — amesuratu eternei dreptati si principiului pronuntiati in prea inalt'a diploma din 20 Opt. 1860 despre capacitatea toturor supusilor M. Tale de oficie publice fora privire la nascere si conditiune, si in conformitate cu prea inalt'a instructiune data catra guvernulu ungurescu la ocaziunea incorporarei Banatului cu Ungari'a, — se se aplicे romani apti adica romani notorii despre loialitatea loru, despre zelulu loru natiunale, despri soliditatea loru morale si despre capacitatea loru oficiale si intelectuale, atâtu la inalta cancelaria ungr. aulica (unde pana acumu nice unulu nu se afla aplicatu, de la care nedumerita impregiurare noi si deducemui mai cu séma tóte retele si nedreptatirile ce ni se tempa) precum si la inaltulu consiliu din Bud'a si la tabl'a regia, si la resp. tribunale districtuali si cambiali, — adica atâtu ca consiliari si referinti cu votu decisivu, cătu si ca secretari concepisti s. a. in numeru amesuratu numerului si insemnatei poporului romanu din Ungari'a si Banatu.

3.) ca amesuratu totu principiului dreptatei naturali si prea inaltei ordinatiuni respicate in resolutiunes din 27. Dec. 1860, in carea se cuprinde precise, ca in partie lo-

cuite indesatu de romani se se aplice de deregatori publici numai romani calificati, in fine amesuratu si interesului de statu si imperativei necesitati — se se aplice romani in numeru cuvenit prim totte partile indesatu locuite de romani; anume:

a) in cercurile Modosiu, Banlocu, si Banatu Comlosiu din comitatul Torontalului, unde poporatiunea romana de si prevaleste, nu numai ca n'are diregatori de natiunitatea sa, dar deregatorii actuali nici ca sciu vorbi romanesce, prin urmare nice ca se potu intielege cu poporulu romanu;

b) in capulu comitatului Temisiu, fiendu acestu comitat mai cu sema de romani locuitu, si administratoriulu presinte alu comitatului, carele e serbu si nu scie romanesce, nepotendu prelanga cea mai buna voia a sa a responde dupa cuvintia chiamarei sale; — asemenea in centrulu comitatului Temisir, la administratiune si judetiu, unde — de si romanii facu majoritatea poporatiunei comitatului, pana acumu mai nici unu unicu individu romau nu se afia aplicatu; in fine prin totte cercurile comitatului, in cari tota poporatiunea romana multu pucinu prevaleza, fora insa ca se fia pana acumu macaru numai intru catva respectata pre la oficiele de cercu;

c) in magistratulu liberei regie cetati Temisiéra, restaurandu-se acestu magistrat cu totulu pre nedreptate organisatu de nou, si respectandu-se pre acésta cale dreptele pretensiuni ale numerósei poporatiuni romane de acolo dupa cuvintia;

d) in comitatulu Carasiului, carele mai totu e locuitu numai de Romani, si totusi mai vertosu in judetiu central si prin cercuri cu multu mai pucini amplioati romani are, decat cu dupa dreptu, necesitate si prea inaltele dispusetiuni s'ar cuveni.

Maiestate! Candu e vorba de aplicarea Romanilor prin deregatorie, mai vertosu in posturi mai inalte, — nu potemu a nu observa cu tota umilint'a, ca contrarii prosperitatei nostre natiunali si intereselor nostre vitali, chiar si acei ce se afia in sferele si pusețiunile mai inalte, de comunu s'an dedat a ne refusá dreptele nostre pretensiuni in acésta privintia sub pretestulu, cumca n'avemu destui si destulu de calificati barbati pentru atari posturi; — deci, Maiestate, ascurandu-Te noi cu tota reverint'a cea mai adunca, cumca natiunea nostra si pre la noi, ca in Transilvania si pre aiurea, are barbati destui in tota privint'a chiar si pentru posturi mai inalte deplinu calificati, insa fiendu noi din experientia convinsi, ca judecat'a asupra barbatilor nostri natiunali de comunu se influentiéza de patima natiunale spre cea mai mare dauna a nostra, si precum credem noii, si a tronului: cutediamu a Te rogá — in interesulu dreptatei si alu adeverului si alu prea inaltului tronu alu M. Tale si alu natiunalitatei nostre cei patimtòrie — cu genunchii plecati, ca M. Ta candu se lucra despre aplicarea barbatilor din sinulu nostru se nu Te multiamesci cu voturile si propusetiunile aceloru organe, cari decandu sunt nu ni-au fostu favoritòrie, ci se ai parintesca gratia a mai asculta si alte organe de statu, dupa pusețiunea si compunerea loru desinteresate; era mai cu sema se ai prea inalta indurare de a asculta in atari casuri si pre ilustrii si renumitii nostri conducatori principali, precum anumitu pre prea santitii nostri episcopi Dr. Dobrá din Lugosiu si Procopiu Ivacicovicu din Aradu si pre fos-tulu consiliariu strordinariu imperiale Andrea de Mocioni domnulu de Foeni, cari barbati totdeun'a s'au destinsu prin cele mai stralucite virtuti si politice si patrioticce si natiunali, si alu caror de comunu cunoscutu caracteru e inaltiatu preste tota patim'a si partialitatea.

In fine, Maiestate, incat pentru cumplitele nedreptatiri si persecutuni, ce ni se facu prin biserice si preste totu din partea ordinarielor serbesci, ne rogamu cu genunchi plecati:

4. ca spre incetarea acestor'a se aibi M. Ta partesa indurare, de a decide catu mai curendu si mai faraveru caus'a restaurandei nostre metropolie ortodoxe, carea incrediutii nostri cu episcopii nostri in frunte cu anu in lun'a lui Marte au incredintiatu-o prea gratiosel mani ale M. Tale; — era incat pentru anarchia ce doresce pretotindenea in scolele nostre poporale, se Te indeplinea prea gratiosu M. Ta a dispune catu mai curendu.

5. ca scolele nostre populari numai-decatu se se seze de sub administratiunea clerului, si se se supuna la o ministratiune si directiune romana natiunale civile, carea se organizeze amesuratu cerintiei timpului si cu asultarea celor mai de frunte capacitatii natiunale ale nostre — pre calea normaloru, ce custau pana la anulu 1849, si celor ce se introdusesera de atunci incat si custara prea inbucuratoriu resultat pana la anulu 1861.

Remanendu cu tota plecatiunea cea mai profunda si mai omagiale s. c. l.

(Provediuta cu nenumerate subscrieri de posesori mari si mici, preoti si invetiatori, artisti comunali, advocaati, notari, cetatiani, negotiatori, tierani s. a. din comitattele Banatiane, Temisiu, Torontal si Carasiu.)

Despre saditulu roseloru (rosariulu)

Vine si timpulu saditului roseloru, a acestoru florior minunate, ornamentul gradinilor, regina florilor; decredut a face servitiu unor on. cetitori aratandu aci ceea despre saditulu loru.

Rugitiele sunt in doua moduri nobilate, si adeca: tute iern'a si primavera in case calde, si ocultate in decupul sulu verei in locu liberu. Cele dantai suntu prea plapandu dincontra ceste din urma suntu mai trainice, deci in trepti privintia mai recomandavere, pentru acésta deci numai spre aceste voiu vorbi.

In privintia pamantului rugitiele nu alegu multi, prospera in totu soiulu de pamant de gradina. La sadit se poate mestecá cu gunoiu bine putredu. Pamantul este iern'a gerului, e bine a se aduná pe de-asupra si a se pu la radacini.

De la midiloculu lui Marte nainte primindu rugitie comandate, trebuie de locu desfacute, culcate a lungulu pamantu si acoperite asia de totu cu pamantu umedu, tinendu-se asia ca 2—3 dile, apoi se scotu, se retéza de ne cu unu cutitu bunu tota radacinele, si asia se sadescu nu afundu. — Dupa sadire — parte nobila — se lega dramisci, cari — cand suntu venturi uscate si nu e frigu, trebuie tienuti umedi; — e bine si a face din lutu o muntiela (tina subtire) si cu acésta a unge tota tulpiu'a. Aceste se facu pentru ca radacinile rugului incep tu mai tarziu trimite sucu nutritoriu tulpinei si coronei, de catu radacinele pomiloru, si de multe ori se intempla — daca nu se face cum am aratatu — de pana cand incep radacinele trimite susu sucu, tulpiu'a — seu numai partea nobila — se usca de venturile seci de primavera. In starea acéasta inveliti, remanu pana ce suntu semne ca a inceputu a creste dar nici atunci se nu se depareze pana nu suntemu siguri ca suntu prinsi. — Udarea radacinelor — se intielege ca se nu lipsesc.

In ver'a antaja dupa sadire nu e consultu a-i lasa si inflorésca, ci se se taie toti bobocii cari cum se arata; insa daca din curiositate am voi se vedem ce soiu e, se se lasa 1 multu 2 boboci spre inflorire. Retienerea acésta de inflorire se resplatesce imbelisugatu — in anii urmatori.

Aceste sunt pe scurt ce am aflat de lipsa a comunica de astada — si dorescu ca ostenelele on. cetitori se incoronate de placerele nevinovate, de cari subscrisulu si acum a avutu norocire a se impartasi.

N. Avramu.

D i v e r s e.

„Hirotoniri. S'au hirotonit intru preotu Flori-an Hajdeu, teologu absolutu, pentru parochia Hidisi-
lu, langa Oradea-mare si Nestoru Forumbui, teol.
absolutu, pentru capelani'a din Tulca, comitatulu Bihorului.

— **Bibliografia.** A aparutu de sub tipariu „Religiunea
crestina” cuprindiendu invetiaturi despre credinti'a si fap-
tale bune crestinesci, pentru scoalele elementare de ambe-
stese, de Ioanu Popaea, profesoru la gimnasiulu romanu
gr. or. din Brasovu. Brasovu. Tipografia lui Römer et. Kam-
er. 1878. Pretiulu?

□ **Serviciul solemnulu** pentru sufletele mortiloru,
ambata la 18 Februarie in Bucuresci, s'a celebratul
dupa urmatoreea programa: I. Inaltu Prea Santitul Mitropolit-
Primatu, impreuna cu alti Prea Santiti archierei, va in-
duse serviciul divinu in Capela cimitirului Belu, la orele
ante-meridiane. II. Toti preotii din capitala vor seversi
la bisericele loru sant'a leturgie spre memori'a repausa-
loru din parochiile loru respective. III. La orele 11, toti
preotii, ai caror enoriasi inmormantenza in cimitirul Belu,
loru fi adunati la biserica St. George-Nou, de unde vor
fie omni pe josu pentru cimitirului Belu, in ordinea urmatore:
1. O escorta de gendarmi; 2. Mai multe felinare si sté-
uri bisericesni; 3. Corurile bisericesci; 4. Unu Prea San-
titu archiereu urmatu de toti preotii, cari mergu in rendu
date doi, imbracati in epatrahilu si sfita. IV. In totu tim-
bulu procesiunii se vor trage clopotele de la tote bisericile
din capitala. V. Dupa ce procesiunea va sosi in cimitirul
de mijlocul cimitirului, parastasulu generalu pentru repau-
stii inmormantati acolo. Dupa acesta preotii vor ceti mo-
siftele, fie-care pe mormintele parochialiloru sei. VI. Dupa
terminarea parastasului, Inaltu Prea Santitul Mitropolit-
Primatu se va duce la loculu de alatura, unde inmormen-
teza soldatii, spre a ceti unu trisaghionu pentru odihna
pufetelor celoru cadiuti in resboiu. VII. Preotii, ai caror
enoriasi inmormantenza in cele-alte cimitire, dupa ce vor
termina sant'a leturgie la bisericele loru, vor porni la cimi-
tirele respective pentru a ceti molisftele pe morminte.

+ **Starea invetiamentului in comitatulu Bihor.**
de stragemu din „Observatoriulu” urmatorele date triste asu-
pta starei invetiamentului in Bihor. Comitatulu Biharei
treumera peste $\frac{1}{2}$ millionu locuitoru, 200 miluri □ din
care peste diumetate sunt romani. In capital'a acelui co-
mitatulu suntu doue episcopie, un'a romano-cath. si alt'a
greco-cath., unu vicariatu greco-resar.-ortodoxu, gimnasie,
seminariu, academia de drepturi, er in Dobritinu, Roma
reformatiloru, unu mare colegiu reformatu, unu gimnasiu
romano-cath. si scola agronomica, in Beiusu unu gim-
nasiu; cu tote aceste instructiunea masseloru de poporu
in acestu comitatulu este chiar dupa informatiunile ofi-
ciali publicate de catra ministeriu asia de negrigita in
acelu tienutu vastu classificatul din punctulu de ve-
tere alu culturei sale occupa astazi numai alu 60-lea locu
tre cele 72 de comitate ale Ungariei si Transilvaniei.
Dupa datele statistice din 1874. comitatulu Biharei cu
55537 de suflete avea 73094 princi oblegati a merge la
scola; dara din toti aceia abea mergea ceva peste diuma-
tate. Dupa datele din 1876. numerulu tenerimeei scolastice
in locu de a se inmulti, a mai scadiutu cu cateva pro-
cente, asia catu judecandu dupa aceste date, apoi comita-
tulu Biharei a cadiutu mai diosu si de catu Maramuresiulu,
care cu afacerile scolastice au statu mai inainte in cod'a
futuroru comitatelor. Districtulu haiduciloru, comitatele
Slatmaru, Szabolcs, Békés (in care tote suntu forte multi
romani) inca n'au fostu nici odata laudate pentru cultura
poporului loru; dara chiaru acestor'a comitatulu Biharei
era datoriu se le de exemplu bunu. Totu din datele mi-
nistriale esse ca in cei 3 ani din urma numerulu scoleloru

pin comitatulu in locu se creseca a mai scadiutu cu 77; era
din platile docentilor locuitorii au mai scaritu pe la mai
multe scole o summa totala de 18532 fl. v. a. era alte
venituri ale scoelor au scadiutu cu 15364 fl. v. a. —
Din alte informatiuni particulare aflam ca chiar in vre-o 7
comune din dominiulu episcopiei gr.-cath. nu esiste de locu
scole. Era sciatu si de mai inainte ca in multime de scole popu-
larie nu se afla nici macaru abcedarie pentru bietii copi-
lasi, ca si cumu ne-amu asta in evulu mediu inainte de in-
ventiunea tipariului. Totu din cifrele ministeriale aflam, ca
si in comitatulu Biharei mai multe mii de copii mergu fo-
ra o carte la scola, ca inse in anu 1876 numerulu scolarilor
lipsiti de carticele se mai inmultise cu 6676. Daca nu
este acesta sandalu, apoi nu mai scimu ce definitiune se
se dee acestui cuventu“.

)(**Balu romanu** s'a arangiatu la 16/28 Februarie a.
c. in Temisiora, in folosulu scoleloru locale. Balulu arangiatu,
dupa cum ni se scrie, de unu comitetu, care, si mai cu
sema zelulu si ingrigirea dloru: Georgiu Regepu, V. P.
Seimanu, Merza, Davidu, Csany si Abrudanu, l'a ridicatul in
concurintia cu celea mai elegante baluri a saisonului.“

Anunciu! *)

Subscrisulu, nascutu in Aradu, de natiune romanu gr.
or. dupa ce mi-am completatul studiile in Pest'a, Vien'a si
alte orasie inseminate, me recomandu in bunavointia on-
publicu din Aradu si din provincia ca pictor a cademe-
cieu, si ca atare primescu ori ce lucru din cadrulu picturei
artificiose, castele si palaturi, biserici si iconostasuri, pre-
cum si totu feliulu de icone pentru praporu si baldachine
bisericesci, si pentru flamurile deosebitelor reunioni, pro-
mitiendu, ca me voiu nisui a coresunde asteptariloru on-
publicu prin lucru promptu, precisu si cu pretiu moderatu.

Dupa care me subscru respectuosu

Mihail Sierbanu,
pictor academicu.

C o n c u r s e.

2-3.

In urmarea decisiunei consistoriali dtto 1. Noembre
1877. Nr. 333 scol. se deschide concursu pentru statiunea
inventiatorasca la scola confesionale gr. or. rom. din Giul-
vediu comitatulu Torontalului, protopopiatulu Ciacovei, cu
terminu de alegere pe 2 Apriliu vechiu a. c.

Emolumentele sunt: 126 fl. v. a. 60 metri grâu, 3
jugere pamentu aratoriu, 8 orgii de paie din cari are a se
incaldi si scola; cartiru liberu cu gradina de $\frac{1}{2}$ jugeru
intravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si
trimitre recursele instruite in sensulu stat. org. adresate
comitetului parochialu din Giulvediu, domnului protopres-
biteru tractuslu Ioanu P. Seimanu, in Ciacova.

Se cere dela recurenti, pana la alegere a se infatiosi
in atare serbatore ori dumineca in s. biserica spre a-si areta
desteritatea in cantarile bisericesci, cari voru produce testi-
moniu de qualificatune voru fi preferiti.

Giulvediu, in 11 Fauru 1878.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dnu Protopresbiteru tractuslu.

*) Pentru celesa cuprinse in acestu locu, redactiunea numai facci
cu legile de presa primesce responsabilitates. Red.

3—3.

Pentru postulu invetiatorescu dela scol'a confesionala gr. or. romana din *Agadiciu* protopresbiteratulu Oravitiei, Comitatulu Carasiului, se publica prin acésta concursu pana in **19 ianuarie a. c.**

Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu: 1) Salariulu anualu in bani 300 fl. v. a. 2) 4 orgi, de lemnă in natură, 3) 2 jugere de pamantu aretoriu, 4) 1 jugeru de pamantu locu separatu estravilanu aretoriu, 5) 15 fl. pentru spesele scripturistice, 6) 10 fl. pentru conferentie, a 7) cuartiru liberu cu gradina pentru legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si trimite recursurile instruite dupa statutulu organicu, si adresate comitetului parochialu catra D. Protopresbiteru Iacobu Popoviciu in Oravitia — si de este in putintia a-se aretă si in comuna intru o dumineca séu serbatore.

Agadiciu in 29. Ianuarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu D. Protopresbiteru districtualu.

3—3.

In urmarea ordinatiunei Ven. consistoriu diecesanu de Nr. ^{30/12} 1877. Nr. 500 scol. pentru statiunea invetiatorésca la scol'a confesionala romana din comun'a *Jabuc'a*, protopresbiteratulu Versietiului, cottulu Timisiului, se scrie concursu cu terminu pana in **19 Martie a. c.** stilulu vechiu.

Emolumintele sunt: in bani gata 300 fl. v. a. pentru recuisite de scrisu 6 fl. 4 orgii de lemnă din care se se incaldisesc si scol'a, unu jugeru de pamantu din care diu-metate e saditu viie si 10 fl. spese pentru cercetarea conserintielor.

Doritorii de a ocupá acésta statiune sunt avisati a-si tremite cursele adresate comitetului parochialu la reverendissimulu domnu Ioane Popoviciu protopresbiteru in Mercin'a per Varadia.

Jabuc'a, in 6. Februarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu Dlu protopresbiteru tractualu.

3—3.

Pentru ocuparea parochiei vacante *Bricheni-Colesci* se scrie concursu cu terminu pana la **26 februarie a. c.**

Emolumintele sunt: 1) din Bricheni dela 68 numere cate $\frac{1}{2}$ măsură cucurudiu si 40 fl. si stólele usuate.

2) din Colesti dela 60 numere cate $\frac{1}{2}$ măsură cucurudiu si stólele.

Pentru cuartiru se va luá in arenda ceva casa acomodata in Bricheni.

Recentii vor avea a-si tramite petitinnile sale pana la terminul indicat la acestu oficiu protopopescu,

Beișiu, in 28 Ianuarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: *Vasiliu Pappu*, prot. Beișiu.

3—3.

Pentru parochia vacanta gr. or. din comun'a *Bradeti*, protopresbiteratulu Mediatului, cottulu Bihorului, cu carea e impreunat si postulu de invetiatoriu se publica concursu, cu terminul de alegere pe **9 Martie st. v. a. c.**

Emolumentele preotiesci suntu: Dela 90 de nre 58 fl. adeca cate 80 cr. dela unu nr. stólele dela inmormantari, cununii scl. statorite dupa usul veterani.

Emolumintele invetiatoresci suntu 80 fl. v. a. 4 cubule grău si 4 cucuruzu, 8 orgii de lemnă, 1 portie sau unu fiotoru dela tóta cas'a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia cu postulu invetiatorescu, suntu avisati a-si tramite cursele, insa conformu statutului org. la subscrișisul protopopu.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu concernentulu protopopu *Petru Sobau*.

Pentru deplinirea postului invetiatorescu dela scol'a confesionala gr. or. romana din comun'a *Giulvezu*, protopresbiteratulu Ciacovei, cottulu Torontalului se publica concursu pana in **26 februarie a. c. st. v.** Dotatiunea anuala se constine din 126 fl. v. a. si 60 chible de grău, 8 stanghe paie din care are se se incaldisca scol'a amesuratul, 3 pieptie de aratura si cortelul liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu au pana la terminul prefisutu se-si indrepte petitiiunile sale catra comitetului parochialu, prin protopopulu tractualu, alaturandu-l atestatele căte sunt prescrise prin statutulu organicu, si presentanduse in persoană in comuna in vreo dumineca pe care a-si aratá desteritatea in cantarile bisericesci.

Giulvezu, 1 februarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu pré on. prot. *Ivan P. Seimanu*.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. din comuna *Pestere* protop. Caransebesului se publica prin acésta concursu cu terminu de **6 septembrii dela 1-a publicare**.

Emolumintele sunt: Birulu dela 119 case cătoche in cucuruzu sfermatu séu 1 fl. de casa, stol'a indatim unu jugeru de pamantu intravilanu saditu cu pomi rodii si una sesia de pamantu aratoriu si fenatiu.

Cei ce dorescu a competá la postulu acest'a, vor se trimite petitiiunile instruite conformu stat. org. si pusecuiilor ven. Consistoriu din 29 Decembrie 1875. 858. bis. la subscrișisul, insa adresate catra Sinodulu din Pestere.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu *Nicolau Andreeviciu*, protopr.

Pentru statiunea invetiatorésca gr. or din comuna *Repsigu* in inspectoratulu Ienopoliei-Borosineu, jocmitatulu Aradului, se publica concursu cu terminul de alegere pe **9 Martie a. c. st. v.**

Salariulu anualu 146 fl. v. a. — 7 cubule de grău, 7 cubule de cucuruzu, 12 orgii de lemnă din care se se incaldisce si scol'a — 14 magi de fenu — 2 măsuri mazere — fasole. cuartiru liberu cu gradina pentru seminaturi.

Recentii au se produca testimoniu despre absolvirea preparandiei, — de cunoscute, si atestatu de moralitate era cursele adresandule comitetului parochialu, le se trimit in Borosineu pana la 2 Martie a. c. st. v.

N.B. Fiindu-că la numit'a statiune de presentu invetiatoriu substituitu, la casu de n-ar fi alesu, i-se acceseaza din partea comitetului parochialu jumătate din salariul lui pana respectivului substituitu si va castigá alta statiune.

Repsigu, 31 Ianuarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine *Nicolau Beldea*, insp. scol.